

π.Ιωάννης Ρωμανίδης: Ήταν θνητοψυχίτης;

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

π. ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΝΙΔΗΣ:

ΗΤΑΝ ΘΝΗΤΟΨΥΧΙΤΗΣ;

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ:

Η ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΙΕΡΟΘΕΟΥ

Η΄ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Τ.Θ. 107, 32100 Λεβαδειά

Στο τέλος της δεκαετίας του '50 έγινε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση αναφορικά με τον **θνητοψυχισμό** με αφορμή την διδακτορική διατριβή του π. Ιωάννου Ρωμανίδου, που ετοίμαζε να υποβάλει στην θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Η συζήτηση, βέβαια, επεκτάθηκε σε πολλές θέσεις της μελέτης, αλλά εδώ θα επιμείνουμε λίγο στις θέσεις του για την αθανασία της ψυχής.

Σε σχετικό κεφάλαιο της μελέτης του με τίτλο «ο προορισμός του ανθρώπου» κάνει λόγο για την «**ηθική τελείωση**», την «**τελείωση και πτώση**» και για την «**αθανασία**»

». Αντιμετωπίζει το θέμα της αθανασίας, επειδή γι' αυτήν ομιλούσαν και οι φιλόσοφοι, όπως είπαμε προηγουμένως, αλλά **κατά τρόπο διαφορετικό από την διδασκαλία της Εκκλησίας.**

Στην διατριβή του ο π. Ιωάννης Ρωμανίδης υποστήριζε την άποψη ότι η ψυχή είναι αθάνατη, αλλά **κατά Χάριν και όχι κατά φύσιν**, αφού είναι κτιστή, δηλαδή **έχει μια συγκεκριμένη αρχή και δεν είναι άχτιστη**. Αυτό το έγγραφε για να μην γίνεται σύγχυση μεταξύ της φιλοσοφίας και της θεολογίας, και είναι συνάρτηση τον γενικού θέματος, που ανέπτυξε, δηλαδή της διακρίσεως μεταξύ ουσίας και ενεργείας στον Θεό, της πτώσεως και του θανάτου, καθώς επίσης και της θεώσεως του ανθρώπου⁸. [\(περισσότερα...\)](#)